

אשרי האיש

החסידות בדרך רבוה"ק זיע"א

מפי ספרים וסופרים

"הצור תמים פעלו... צדיק וישר הוא"

והבטיח שיותר לא ייסע והוא ישמור עליו בעצמו. הילד נרפא, עשה האם סעודה גדולה עם כל המוזמנים הגדולים, וכדי שבנו לא יכשל באכילת בשר הוא הוצא מהאולם.

חשבו המסובים כמה אכזר האבא הזה, כולנו יושבים ואוכלים ורק בנו מגורש מהחדר? ועוד הבן העדין והטוב... זאת הם אומרים לפי שאין מבינים את הטעם הכמוס שבעטיו גורש הילד מהחדר...

כן הוא הנמשל: פעמים שהקב"ה מעניש את הצדיקים ואנחנו איננו מבינים. אנחנו צריכים להאמין באמונה שלמה שהדבר לטובתו. צריך לדעת שכאשר ה' מביא ייסורים הם רק לטובתנו. הסבל בעולם הזה אנו לא מעוניינים בו, אך כשנראה מה השכר בעולם הבא נצטער שלא היו ייסורים רבים...

כאשר מביאים גנב לדין מענישים אותו לפי מעשיו לכל התחשבות במשפחתו. אבל הקב"ה מחשב גם את צערם של הקרובים הנפגעים מהעונש, ואם העונש איננו מגיע להם סולח הוא לחוטא ואינו מענישו כלל!

הבעיה היא, שלפעמים אנחנו רואים צדיק שסובל ואנו אומרים - למה, מדוע זה מגיע לו? מה הוא עשה?! עלינו להאמין כי הדבר לטובתו.

משל למה הדבר דומה? לעשיר שבנו חלה במחלה קשה. לאחר שהשיג רופא מומחה שכן כל השאר התייאשו, הזהירו הרופא שלא יאכל הבן בשר, והאב התחייב לכך. לימים, היה חייב לנוסע וביקש ממשרתו לשמור על בנו.

יום אחד נכנס הבן למטבח והרי את ריחה בשר, חטף ואכל קציצה וברח מהמטבח. כבר באותו הערב שבה המחלה. שוב שידל הגביר את הרופא

אמרות טהורות

אמרות קודש מרבותינו הק' מאלכסנדר

(הוא מרן הרבי הזקן השרף מאלכסנדר זי"ע) ע"ד הרמב"ם ז"ל בפירוש המשניות (ראש השנה לב): ועיין עוד במאורן של ישראל בדפוס הישן אות רי"ח (דר"ה ויום הכיפורים הם ימי הכנעה ופחד ומורא מהשם ויראה ממנו ומורא ומנוס אליו, ופי' לפי שהמלאך יושב על כסא דין והמקטרגים עומדים לקטרג והוא במקום חיות וליסטים כי מכל חטא ועון נברא משחית הרודף אחריו להמיתו ואין לו עצה אחרת אלא לברח ולנוס אליו להיכל המלך, דהיינו שיברח להסוכה, וזהו "פרש כנפיו יקחהו ישאהו על אברתו" ע"ד "ובצל כנפיך תסתירנו" בצלא דמהימנותא, כמ"ש (שם האזינו) ה' בדת ינחניו ואין עמו אל נכר, היא שמו"ע כמבואר בזוה"ק (ח"ג לד.) ובהוא חדותא לא משתכחו במלכא אלא ישראל בלחודייהו.

(תפארת שמואל. ומצוין במאורן של ישראל, בספר שהודפס לראשונה ע"י כ"ק בעל "אמונת משה זי"ע)

ימים קדושים אלו ניתנו מאבינו אב הרחמן

כנשר יעיר קינו על גוזליו ירחף וגו'. מפרש"י ז"ל: כנשר יעיר קינו, נהגם ברחמים ובחמלה כנשר הזה רחמני על בניו ואינו נכנס לקנו פתאום עד מקשקש ומטרף על בניו כו'.

פירש כ"ק אחי אדמו"ר הק' זצלה"ה (בעל "ישמח ישראל") כי השי"ת ברוב רחמיו על עם סגולתו אינו נכנס לקינו פתאום. היינו ליום הקדוש - יום הכיפורים, אלא מקשקש ומטרף על בניו ר"ל שהכין בתחלה עת וזמן לעשות תשובה הוא ר"ח אלול בחי' ודרך תשובה הורית, ואח"כ ר"ה ועשי"ת ואח"כ יום הקדוש והאדיר כדי שנזכה ביום הדין, וזהו שכתב רש"י ז"ל על גוזליו ירחף, אינו מכביד עצמו עליהם כו' ע"ש.

ואולי יש לומר עוד "על גוזליו ירחף" הוא סוכות כמו"ש אדמו"ר זצלה"ה

ווארט

נסיעה לצדיקים

כתב לי הרה"ג מ' יהונתן אייבשיץ זצ"ל מו"צ בקאלשין, שמעתי מאיש נאמן ששמע מהחסיד ר' יודל משעדליץ זצ"ל (הוא היה משמשו של הרר"ב) שסיפר, אשר פעם אחת אמר הרבי ר' בונים זי"ע שבטוח הוא שלא יהיה בגיהנום. יען, שכלאיש אשר היה לו הנהגה טובה בעוה"ז ולא יעבור אותו בשום פעם, אזי לא יניחו אותו לבוא לגיהנום. ואני - המשיך הרבי ר' בונים זי"ע - היתה לי הנהגה שהייתי מוכרח ללמוג בכל יום גמרא, ובעולם העליון אבחר לי ללמוד בש"ס דפוס אמשטרדם עם גליונות גדולים. והוסיף עוד, היה לי בעוה"ז עוד הנהגה, שבכל איזה שבועות היתה דרכי לנסוע לצדיק.

(אור שמחה אות ע"ג)

מרגניתא דיצחק

פנינים בסדר פסוקי פרשת השבוע

לע"ז הרה"ח ר' יצחק

בן הרה"ח ר' משה אריה זצ"ל

נלב"ע ו' סיון תשע"ד

שליינגר שליט"א, שסיפר לו אביו הרב החסיד ר' שמעון הלל זצ"ל, ששמע מהרה"ק רבי שלמה מזוועהיל זי"ע, על עבירות של בין אדם למקום יש גיהנום, ובעוה"ז העיקר שסובלים הוא על עבירות של בין אדם לחבירו. (מטעמי שולחן שבת)

האזינו השמים ואדברה (ל"ב, א'). דהנה הדברים היוצאים מפי צדיק, הנשפעים אליו מלמעלה - אזי הדברים האלה עולים למעלה לשמים ומאירים עד רום רקיע, ואז דברים כאלו נכנסים בלבבות בני אדם מרוב קדושתם. מחמת שיוצאין מן הלב - נכנסין אל הלב. וזה שנאמר 'האזינו השמים' פי' שדברי יאזינו בשמים, דהיינו שיעשו רושם למעלה, אז 'ותשמע הארץ אמרי פי' רוצה לומר אז גם בני אדם אשר על הארץ, ישמעו ויקבלו דברי וייכנסו בלבם, כי הם נאמרים באמת.

יערוף כמטר לקחי תיזל כטל אמרתי (ל"ב, ב'). "יערוף כמטר" כי בתחילה צריכים להילחם וללמוד מתוך הקושי, ואח"כ זוכין להיות "כטל אמרתי" כדאיתא בחז"ל תחלתו מר וסופו מתוק, כל ההתחלות קשות, ומכאן ואילך יערב לכם.

בהנחל עליון גוים, בהפרידו בני אדם (ל"ב, ח'). בית שני שהיה בו תורה ועבודה וגמילות חסדים מפני מה הרב? מפני שנאת חினם (יומא ט:), ואמר הרב בעל וזשיע ציון זצ"ל, זהו שרמז כאן הכתוב: בהנחל עליון גוים, מדוע נחלתנו נהפכה לזרים, בהפרידו בני אדם משום שהיה פירוד לכבות בשנאת חינם (מעייין השבוע).

ובנותן טעם, מספר הג"ר משה יאדלר שליט"א: שמעתי ממו"ח הגר"ד

